

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010046
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124010046.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v Myjave, trvale bytom C., D. XXX/X, a spol., trestne stíhaných pre zločin obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 140 písm. b) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.07.2025 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 75T/1/2024 zo dňa 20.11.2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému A. B. v časti výrokov o peňažnom treste a o náhradnom treste odňatia slobody.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B.

odsudzuje

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. účinného od 15.03.2024 (ďalej len „Tr. zák.“) s použitím § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 75T/1/2024 zo dňa 20.11.2024 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. Pv 426/23/3304-92 zo dňa 08.01.2024 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 140 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že

obvinený A. B. a obvinený D. C. po predchádzajúcej dohode dňa 30.06.2023 v čase približne o 23:20 h z telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX obvineného A. B. vylákali pod zámienkou zlomenej nohy obvineného B. a potreby pomoci poškodenú C. E. F., bývalú družku obvineného A. B., do záhradnej chaty so súpisným číslom XXXX, v obci Myjava, nachádzajúcej sa na pozemku parcelné číslo XXXX/XXX, k. ú. C., obec Myjava, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C., kam sa poškodená dostavila dňa 30.06.2023 v čase asi o 23:35 h, pričom po jej príchode jej začali obaja nadávať, obvinený D. C. sa jej pýtal: „či sa niekedy stretla so smrťou tvárou v tvár, a aké to bolo, ako smrť vyzerala“, či už mala rozbitú piču, či už dostala na piču tak, že grcala krv”, potom ju obvinený A. B. udrel minimálne raz päšťou do oblasti temena hlavy, po čom chytil D. C. do rúk sekeru a držal ju oboma rukami nad hlavou namierenú na poškodenú a povedal jej, aby sa pozrela, čo má pre ňu pripravené, či už to zažila, či pozná aké to

je, a následne ju fyzicky ju opätovne napadol tak, že pritom, ako ležala poškodená na zemi, ju asi trikrát udrél päšťou do temena hlavy a opakované ju kopal do oblasti brucha, nôh a chrbta, poškodená pokúsila viackrát zobrať si svoje osobné veci a ujsť, čo sa jej nepodarilo, lebo vo dverách stál obvinený D. C. a obvinený A. B. jej vždy v odchode zabránil agresívnym krikom a zaháňaním sa rukami voči poškodenej, počas tohto incidentu obvinení umožnili poškodenej vymočiť sa pri chatke, avšak obvinený D. C. ju celý čas počas močenia strážil a opakoval jej a urgoval ju, aby sa vrátila dovnútra, čo napokon urobila a po jej poslednom návrate do chatky jej D. C. začal vulgárne nadávať a obaja obvinení ju vyhnali z chaty so slovami obvineného A. B., vypadni, zmizni, lebo Ťa dorazím a skapeš, čím poškodenej spôsobili povrchové poranenia, škrabance, odreniny, hematómy,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný A. B. stíhaný (výrok I.).

Tým istým rozsudkom (vo výrokoch pod bodom II.) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že

obžalovaný A. B. bol dňa 30.06.2023 v záhradnej chatke so súpisným číslom XXXX, v obci Myjava, nachádzajúcej sa na pozemku parcelné číslo 3187/129, kat. úz. C., obec Myjava, zapísanej na LV č. XXXX, k. úz. C., kam sa poškodená C. E. F. dostavila dňa 30.06.2023 v čase asi o 23,35 hod, pričom po jej príchode jej začal A. B. vulgárne nadávať, že je feťáčka, narkomanka, má ísť fajčiť cigánske kokoty, potom ju A. B. udrél štyrikrát fackou, pričom poškodená C. E. F. si tvár kryla rukami, od ďalších faciek upustil, lebo ho D. C. odtlačil od poškodenej C. E. F.. Neskôr jej obž. A. B. zase vulgárne nadával a vyčítal jej, že ona môže za jeho skurvený život, nakoľko A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/35/2016 zo dňa 26.4.2016 právoplatným 12.5.2016 odsúdený aj za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kde bola poškodenou práve C. E. F., následne jej obž. A. B. znova nadával, aby išla do piče, že sa ňou končí, vtom chytil do rúk sekeru a kričal na poškodenú, „či jej má jebnúť po jej krivých nohách“, ale v útoku sekerou na poškodenú F. mu zabránil D. C. tým, že Valka držal za ramená a zobral Valkovi sekeru, Maniaček potom poškodenú F. vyzval, aby odišla z chatky preč, čo poškodená aj urobila a z chaty odišla dňa 1.7.2023 v ranných hodinách, v dôsledku tohto konania obž. Valko u poškodenej F. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 56 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím na § 38 ods. 2 a § 39 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 2.000,- (dvetisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci, a to sekery zaistenej dňa 02.07.2023 ako trestný znak 1.

Tým istým rozsudkom bol obžalovaný D. C. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. Pv 426/23/3304-92 zo dňa 08.01.2024 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 140 písm. b) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

obvinený A. B. a obvinený D. C. po predchádzajúcej dohode dňa 30.06.2023 v čase približne o 23:20 h z telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX obvineného A. B. vylákali pod zámienkou zlomenej nohy obvineného B. a potreby pomoci poškodenú C. E. F., bývalú družku obvineného A. B., do záhradnej chaty so súpisným číslom XXXX, v obci Myjava, nachádzajúcej sa na pozemku parcelné číslo XXXX/XXX, k. ú. C., obec Myjava, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C., kam sa poškodená dostavila dňa 30.06.2023 v čase asi o 23:35 h, pričom po jej príchode jej začali obaja nadávať, obvinený D. C. sa jej pýtal: „či sa niekedy stretla so smrťou tvárou v tvár, a aké to bolo, ako smrť vyzerala“, či už mala rozbitú piču, či už dostala na piču tak, že grcala krv“, potom ju obvinený A. B. udrél minimálne raz päšťou do oblasti temena hlavy, po čom chytil D. C. do rúk sekeru a držal ju oboma rukami nad hlavou namierenú na poškodenú a povedal jej, aby sa pozrela, čo má pre ňu pripravené, či už to zažila, či

pozná aké to je, na čo ju následne začal obvinený A. B. vulgárne urážať a vyčítať jej, že môže za jeho „skurvený život iba ona a aby sa pozrela, čo z neho spravila, že ho zničila, nakoľko obvinený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. IT/35/2016 zo dňa 26.4.2016 právoplatným dňa 12.5.2016 odsúdený aj za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kde bola poškodenou práve C. F. a následne ju fyzicky ju opätovne napadol tak, že pritom, ako ležala poškodená na zemi, ju asi trikrát udrel päšťou do temena hlavy a opakované ju kopal do oblasti brucha, nôh a chrbta, poškodená pokúsila viackrát zobrať si svoje osobné veci a ujsť, čo sa jej nepodarilo, lebo vo dverách stál obvinený D. C. a obvinený A. B. jej vždy v odchode zabránil agresívnym krikom a zaháňaním sa rukami voči poškodenej, počas tohto incidentu obvinení umožnili poškodenej vymočiť sa pri chatke, avšak obvinený D. C. ju celý čas počas močenia strážil a opakoval jej a urgoval ju, aby sa vrátila dovnútra, čo napokon urobila a po jej poslednom návrate do chatky jej D. C. začal vulgárne nadávať a obaja obvinení ju vyhnali z chaty so slovami obvineného A. B., vypadni, zmizni, lebo Ťa dorazím a skapeš, po čom obvinený A. B. chytil do rúk sekeru a išiel sa ňou zahnať po poškodenej, avšak v tom mu zabránil obvinený D. C., ktorý zároveň poškodenú vyzval, aby z chatky ušla, čo poškodená aj urobila a z uvedenej chaty dňa 01.07.2023 v ranných hodinách ušla, v dôsledku čoho u poškodenej vzbudili dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a spôsobili jej povrchové poranenia, škrabance, odreniny, hematómy,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný D. C. stíhaný (výrok III.).

Citovaný rozsudok nenadobudol v celom rozsahu právoplatnosť, keď prokurátor podal v zákonnej lehote proti nemu odvolanie:

- voči výroku o treste v neprospech obžalovaného A. B. a
- voči oslobodzujúcemu výroku v neprospech obžalovaného D. C..

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol aj nasledovné (citácie):

Súd u obžalovaného B. s poukazom na osobu páchatel'a, ako aj osobu poškodenej C. F. a okolnosti daného prípadu mal za to, že aplikácia § 39 ods. 1 Trestného zákona je na mieste a aj na základe toho pristúpil u obž. B. podľa § 56 ods.2 ods. 3 Trestného zákona k uloženiu peňažného trestu 2.000,- Eur, nakoľko obžalovaný sa v danej veci nachádzal vo väzbe od dňa 20.7.2023 do 23.5.2024, pričom táto dĺžka obmedzenia jeho osobnej slobody je s poukazom na charakter trestnej činnosti dostačujúca. Preto súd nepristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

U obžalovaného A. B. sa s rozhodnutím súdu o uložení peňažného trestu vo výmere 2.000,- Eur, ako aj náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona nestotožňujem. Tento považujem za mierny a zhovievavý, neadekvátny osobe obvineného.

Podľa § 34 ods. 4 veta prvá Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomermi môže byť, napr. skutočnosť, že sa páchatel' stará o viacero osôb, ktoré sú naňho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a podobne.

K použitiu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného poriadku súd môže pristúpiť k aplikácii tohto ustanovenia len za existencie takých okolností, alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú, a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov.

U obžalovaného A. B. neboli prítomné okolnosti, ktoré by výraznejšie vybočovali z obvyklých prípadov a preto by odôvodňovali zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu.

Obžalovaný A. B. bol doteraz 8-krát súdne trestaný, pričom rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/35/16 právoplatným 12.5.2016 bol odsúdený práve voči poškodenej C. E. F., pričom z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený s probačným dohľadom dňa 15.2.2021 Okresným súdom Trenčín so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov. U obžalovaného B. súd konštatoval prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, pričom poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona nezistil. V súvislosti s odsúdením súd poukázal na fakt, že hoci bol obžalovaný voči poškodenej F. právoplatne odsúdený, trest odňatia slobody za odsúdenie tunajším súdom pod sp. zn. 1T/35/2016 si riadne vykonal.

Je však potrebné uviesť, že obžalovaný z výkonu trestu odňatia slobody bol dňa 15.2.2021 podmienene prepustený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov a k predmetnému skutku došlo krátko po uplynutí skúšobnej doby podmienene prepustenia, dňa 30.6.2023, teda s odstupom 4 mesiacov.

Súd poukázal na okolnosti prípadu a to v súvislosti aj s osobou poškodenej C. E. F. v tom smere, že poškodená sa opakovane k B. vracala, žila s ním napriek zákazu jej rodičov a hrozby jej opätovného umiestnenia na liečbu v Pinelovej nemocnici v Pezinku, ako aj že po opakovanom dohovárani obžalovaného poškodenej, aby už prestala fetovať, stretávať sa s bezdomovcami v deň skutku opakovane vybuchol, čo prešlo do vulgárnych nadávok, štyroch faciek a k vyhrážkami ťažkej ujmy na zdraví poškodenej.

V tejto súvislosti je potrebné predovšetkým poukázať na mimoriadne násilný charakter páchania trestnej činnosti obžalovaného A. B., výraznú intenzitu konania obžalovaného voči poškodenej C. E. F..

Rovnako pri pomeroch obžalovaného, neboli relevantne preukázané také jeho významné osobné a rodinné pomery, z hľadiska ich použiteľnosti pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktoré by náležite odôvodňovali takýto postup. Argumenty, o ktoré sú oprel mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktoré vyplývajú z odôvodnenia rozsudku nemožno akceptovať, nakoľko nevykazujú takú mimoriadnosť, ktorá by odôvodňovala aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona ale ide o bežný jav.

Vzhľadom k charakteru spáchanej trestnej činnosti, peňažný trest u obžalovaného B. dôsledne nezodpovedá zákonným kritériám vzťahujúcim sa na ukládanie trestu a ani očakávanému účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1,4 Trestného zákona, t.j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním spojeného generálno-preventívneho účinku a takýto trest, ani nezodpovedá v dostatočnej miere morálnemu odsúdeniu konania obžalovaného spoločnosťou. Naopak vyžaduje sa u neho uloženie prísnejšieho trestu vo forme nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o vypustenie právnej kvalifikácie skutku podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/, b/Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/Trestného zákona, § 140 písm. b/ Trestného zákona nemám námietky vzhľadom k výsledkom dokazovania, vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Vo vzťahu k obžalovanému D. C. je potrebné uviesť, že poškodená C. E. F. na hlavnom pojednávaní síce uviedla, „že keby tam nebol D., už by tu nesesedela, zachránil mi život,“ ale súčasne z jej výpovede vyplýva, že „C. chcel aby sa otočila, hovoril, že aha čo pre teba mám ona sa otočila, on bol rozkročený s kálačkou, akoby išiel seknúť, snažila sa zachovať pokoj. C. sekeru potom odložil, to sa stalo asi po dvoch hodinách, to bol nejaký jeho skrat.“ Taktiež z jej výpovede vyplýva, že jej vrazil, že „či už mala v živote tak rozbitú piču, že grcala krv.“ I keď poškodená uviedla; že v tomto on ju v podstate varoval pred správaním Stana a nebála sa ho, je potrebné zohľadniť to, že zároveň uviedla, že bola i v strese, z čoho je možné vyvodiť, že správanie obvineného bolo spôsobilé vyvolať u bežného človeka obavu, a to predovšetkým pri zohľadňovaní skutočnosti, že obvinený držal v rukách nad hlavou

sekeru. Toto konanie obžalovaného C. nie je akceptovateľné, nebolo v súlade so zákonom ani so základnými princípmi morálky, preto ak aj súd dospel k záveru, že obžalovaný nenaplnil znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa

§ 360 Trestného zákona, mal vysloviť záver, že uvedený skutok by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považujem napadnutý rozsudok súdu za nesprávny, a preto navrhujem Krajskému súdu v Trenčíne, aby v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) a písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok sp. zn. 75T3T/80/2021 zo dňa 20.11.2024 zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného A. B., avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 293 ods. 5, ods. 6 Tr. por., keď upovedomenie o verejnom zasadnutí, v ktorom bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 Tr. por., mu bolo doručené dňa 11.06.2025 na adresu, ktorú určil v tomto trestnom konaní ako adresu na doručovanie písomností. Zároveň obhajca tohto obžalovaného predložil na verejnom zasadnutí odvolaciemu súdu písomný súhlas tohto obžalovaného s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora navrhla v rámci konečného návrhu tam prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry rozhodnúť tak, ako je to uvedené v konečnom návrhu písomných dôvodov odvolania podriadeného prokurátora. Obžalovaný D. C. a zhodne aj obhajcovia obidvoch obžalovaných navrhli podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné len v časti týkajúcej sa obžalovaného A. B..

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku o uloženom treste obžalovanému A. B., z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že neboli vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v tomto odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora vo vzťahu k obžalovanému A. B. mohol byť predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti (teda prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu) len výrok o uloženom treste (a náhradnom treste odňatia slobody), keďže výrok o jeho vine nadobudol medzičasom právoplatnosť (žiadna procesná strana proti nemu nepodala odvolanie).

V podanom odvolaní prokurátor v zásade namietal neprimeranú miernosť uloženého trestu obžalovanému A. B., teda odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., keď poukázal najmä na sklony obžalovaného páchať trestnú činnosť, na spáchanie skutku obžalovaným len krátko po uplynutí skúšobnej doby podmieneného prepustenia a na nesplnenie zákonných podmienok pre aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil, že prokurátor sa v skutočnosti domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v tejto časti v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por.

Vo vzťahu k obžalovanému D. C. prokurátor poukázal len na možnosť právneho posúdenia konania, ktoré sa mu kládlo v podanej obžalobe za vinu, ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa názoru odvolacieho súdu tým prokurátor namietal nedostatky napadnutého rozsudku v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

K návrhu prokurátora zrušiť rozsudok okresného súdu aj podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. odvolací súd uvádza, že hoci prokurátor formálne v podanom odvolaní poukázal aj na tento odvolací dôvod, obsahovo ho žiadnym spôsobom neodôvodnil a v dôvodoch odvolania vecne nepoukázal na žiadnu konkrétnu skutočnosť, o ktorú by tento odvolací dôvod oprel.

*** K odvolaniu prokurátora vo vzťahu k obžalovanému A. B. ***

Napadnutým rozsudkom uložil okresný súd obžalovanému A. B. peňažný trest vo výmere 2.000,- eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov pre prípad jeho úmyselného zmerania. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku pri ukladaní tohto druhu trestu a určení jeho výmery okresný súd zohľadňoval uznanie obžalovaného za vinného už len z prečinu nebezpečného vyhrážania, vedenie riadneho života pred spáchaním skutku, opakované spolunažívanie s poškodenou a výkon väzby v preskúmvanej veci, ktoré okolnosti podľa názoru okresného súdu zakladali dôvody pre aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Na základe preskúmania veci sa ale odvolací súd stotožnil so správnosťou odvolacích námietok prokurátora o potrebe uloženia len nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému A. B.. Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné najmä to, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný prevažne pre násilnú trestnú činnosť, a to aj na nepodmienečný trest odňatia slobody pre obdobný trestný čin ako v prejednávanom prípade, spáchaný voči tej istej poškodenej (C. E. F.). Za pozornosť stojí aj skutočnosť, že čin (stíhaný skutok) spáchal len veľmi krátko po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu iného trestu odňatia slobody. Uvedené okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu potom odôvodňujú záver, že v minulosti opakovane ukladané tresty odňatia slobody, vrátane nepodmienečného trestu odňatia slobody, nemali na obžalovaného potrebný výchovný vplyv a neodradili ho od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. To znamená, že ak v minulosti opakovane ukladané tresty postihujúce osobnú slobodu obžalovaného nemali na neho potrebný výchovný vplyv, nemožno potom rozumne očakávať, že ochranu spoločnosti a prevýchovu obžalovaného možno dosiahnuť miernejším (alternatívnym) peňažným trestom. Zistenia okresného súdu prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku preto svedčia o zjavnej neúčte obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, u ktorého zistená recidíva podmienená jeho sklonmi k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti zvyšuje mieru závažnosti jeho konania. Preto z hľadiska potreby ochrany spoločnosti a sťaženej možnosti dosiahnutia nápravy u obžalovaného v zmysle 34 ods. 1 Tr. zák. okresný súd pochybil, keď neuložil obžalovanému ako druh trestu práve nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže v prípade obžalovaného A. B. vystupuje do popredia represívna zložka účelu trestu.

Na základe preskúmania veci dospel odvolací súd ďalej k záveru, že okresný súd súčasne nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného A. B.. Okolnosti, na ktoré okresný súd poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ani podľa odvolacieho súdu nie sú takými okolnosťami prípadu alebo pomermi na strane obžalovaného, ktoré predpokladá ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. Navyše z registra trestov k osobe obžalovaného vyplýva celkovo 8 záznamov, z ktorých možno, aj napriek zahladeniu siedmych odsúdení, podľa názoru odvolacieho súdu presvedčivo vyvodit' sklony obžalovaného porušovať záujmy chránené Trestným zákonom. Uvedená skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu vylučuje aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák. ako takého v prejednávanom prípade.

V súvislosti s aplikáciou § 39 ods. 1 Tr. zák. okresným súdom odvolací súd považuje za potrebné upozorniť, že postup okresného súdu pri mimoriadnom znížení peňažného trestu postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. považuje za rozporný so samotným týmto ustanovením. Zo znenia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že sa uplatňuje len vo vzťahu k výmere ukladaného trestu, nie k druhu ukladaného trestu. Uvedené zákonné ustanovenie tak nie je možné použiť na zdôvodnenie potreby uloženia určitého druhu trestu, keďže jeho zmyslom je za splnenia zákonných podmienok zmierniť prísnosť Trestného zákona uložením trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ak teda okresný súd dospel k záveru, že účel trestu v prípade obžalovaného A. B. možno dosiahnuť aj uložením peňažného trestu za podmienok podľa § 56 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 56 ods. 1 Tr. zák., ktorý ustanovuje trestnú sadbu peňažného trestu vo výmere od 160,- eur do 3.000.000,- eur, postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. mal zákonnú „možnosť“ mimoriadne znížiť peňažný trest práve pod dolnú hranicu, ktorá je 160,- eur.

Odvolačný súd na podklade vyššie uvedených skutočností dospel k záveru o existencii nedostatkov napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por., pretože okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. nielen porušil Trestný zákon, ale súčasne aj uložil obžalovanému neprimerane mierny trest, ktorý nezodpovedá účelu trestu a základným zásadám ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák. Z týchto dôvodov odvolací súd musel rozhodnutie okresného súdu v časti výroku o uloženom treste tomuto obžalovanému (a náhradnom treste odňatia slobody) zrušiť.

Keďže okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ustálil všetky skutkové okolnosti rozhodné pre uloženie trestu v súlade s ustanoveniami § 34 Tr. zák., ktorými bol odvolací súd vzhľadom na právoplatne ustálenie viny obžalovaného A. B. viazaný, boli podľa § 322 ods. 3 Tr. por. splnené zákonné podmienky na to, aby odvolací súd mohol následne sám rozhodnúť o uložení zákonného a primeraného nepodmienečného trestu ako jediného účinného a potrebného prostriedku na dosiahnutie účelu trestu.

Pri určovaní výmery nepodmienečného trestu odňatia slobody odvolací súd zohľadnil už vyššie prezentované skutočnosti, teda že v minulosti bolo na obžalovaného opakovane, ale aj neúspešne pôsobené uložením trestov odňatia slobody, ktoré ale nevedli k jeho náprave a neodradili ho od spáchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti len krátko po uplynutí skúšobnej doby podmienečného prepustenia z výkonu iného trestu odňatia slobody. Pri úvahách o výmere trestu odvolací súd ďalej zohľadnil výlučnú danosť priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a zjavné sklony obžalovaného páchať úmyselnú trestnú činnosť, ktorá skutočnosť podstatne zvyšuje závažnosť jeho konania.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti a vzhľadom na konštatovanú neprimeranú miernosť uloženého peňažného trestu odvolací súd dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý odvolací súd obžalovanému sám uložil, už zodpovedá zásadám ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. a splní najmä účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák.

Nakoľko obžalovaný A. B. bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu, pre ktorý bol právoplatne uznaný za vinného, vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, odvolací súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil na výkon takto uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

*** K odvolaniu prokurátora vo vzťahu k obžalovanému D. C. ***

Pokiaľ ide o posúdenie otázky dôvodnosti odvolania prokurátora voči oslobodzujúcemu výroku vo vzťahu k obžalovanému D. C., tu treba vychádzať zo skutočnosti, že okresný súd na podklade vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol tento obžalovaný stíhaný. Prokurátor v podanom odvolaní nenamietal správnosť uvedených skutkových zistení a záverov okresného súdu, ale sa domáhal len iného právneho posúdenia stíhaného skutku ako možného priestupku. Vzhľadom k uvedenému podľa názoru odvolacieho súdu odvolacia argumentácia prokurátora v dôvodoch ním podaného odvolania je bezpredmetná, keďže je nepodstatné zaoberať sa právnym posúdením stíhaného skutku, pri ktorom nebolo dokázané, že sa stal.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.